

सत्यमेव जयते ॥

प्रमाणे मजबूत आहे

सत्यमेव जयते

शा. नावावाच मजबूत आहे.

अमलवाच

अमलवाच अमलवाच अमलवाच अमलवाच

अमलवाच

अमलवाच अमलवाच

अमलवाच अमलवाच

अमलवाच अमलवाच

દત્તલેશોઠ દુઃખદર્શક ગાલક.
૩૬૩૬

રચનાર તથા છપાવનાર

નાનાલાલભગનલાલ

આ બે સુંદરબાળા
ઓનો વાદ વિવાદ
પાછળ બુઝો.

!! જોને ભાઈથો જોને !!
! ગોરા ગધેરા ને કાળું કુતરું !

બે સુંદરીઓનો સંવાદ.

પુતળી ૧ લી—કેમ ખુશીમાંતો ખરાં ખેન ?

પુતળી ૨જી—હા ખેન. કે.ણુ તમે ગરખીદાસની પ્રીયા છો ?

૧લીપુતલી હાખેન ને તમે તો દંતલશા રોઠના ધરવાળ છોકે શુ ?

પુતળી ૨જી—હા, હા,ખેન, હવે તો મને યાદ આવ્યું કાર-

ણકે તારો ધણી મો. ગરખીદાસ જેઓ પેલ દેગો દોકીને શુળી

એ ગયા હતા કે ? એમનો હકીકતનો રાધળો સાર આપણા

ભારતી જનોને પોતાની ખોટખાંપણ સુધારવાને પુરતુ સાધન

છે. તે હું રામજી.

પુતળી ૧લી—ખરું જોવરાવેતો તારા ધણીવિશે ધણું શીખ

વાનું છે ને તેમાં જેજે ચિંતરે આપ્યાં છે તે અતિ ઉપયોગી છે

વિદુષક—પણુ તમારો ભાવા શો ઠરાવ્યો તેતો ખંદાને કહો?

પુતળી ૨જી—ભાઈ જો કે. “ગરખીદાસની ગરખ” એ નામની

બુકના ફક્ત ચાર દોઢીયાં ને “ દંતલશેઠ દુઃખદર્શક નટાક ”

એ નામની બુકના ફક્ત ૮ દોઢીયાં છે સમજ્યા

કે લાલ.

દુઃક—વાર ઠીક ત્યારે તે બે બુકો મને આપોને દયો આ

૧૨ દોઢીયાં

બે પરીચો સાથે બોલી શું તમને બે એ પસંદ

આવી છેલો ! ! ! !

આ જેલો સામગ્રિ લ્યો.

નાટકનાં પાત્રો.

દંતલ શેઠ .... પ્રધમાન નગરીનો શેઠ તથા રાજાનો પ્રધાન
ચંદ્રપ્રભા .... .. તેની સ્ત્રી.
મણીખેન. .... તેની પુત્રી.
લક્ષ્મીતા, હાહોગવરી, કમળા, જનસુદ, ચંપા, વીગરે તેનો સખીયો
સુરસેન .... .. પ્રધમાન નગરીનો રાજા.
ગોરંભ .... રાજાનું દિવાનખાનું સાફ કરનારો.
ચંદ્રકાન્તા. .... સુરસેન રાજાની સ્ત્રી.
છડીદાર.
વદુષક.
શિપાઈ. નગરના લોડો. } વિગરે.

કલ્યાણી રામ.

સ્તુતિ

શાશ્વત સંજ્ઞન સુણો, સાહસ મત કરો,
છોડો દેવો તે વ્યસન, સાચુ કહ્યું અમો.
સાહસ સાળું વ્યસન નહારે, કંઈકને લવતાં મારે,
ધણાક કાઢી ધણાક ધણી, ઉભા ઉભા ખાજે. શા
પ્રધમાનનો સુરસેન રાજા. પામ્યો ખડુ પરિતાપ;
હાથ નિચેના પ્રધાન પાશે, માગી એણે માફ. શા.

દિવાનખાનું સાફ કરનારો, ગોરંભ જેનું નામ.
 વિદુષકના લંભેરચાથી, પ્રામ્યો પચ્ચાતાપ. શા.
 અંતર જામી અવિચળનામી, તેથી નારો દુર;
 શોખત ના કરશો ભાઈ એની, કહું છું હું જરૂર. શા.
 આજ કાલના જુવાનીયામાં, એવી રીત બહુ ચાલે;
 કંઈક ચડાવી કંઈક લડાવી, પોતે હાગા નારો. શા.
 જુલ ચુક મારી આવી હોય તે, કરજો શુશિલ માફ,
 સુધારીને વાંચી લેવા, તસ્દી લેજો આપ. શા.

અંક ૧ લો.

[રાજનો દરબાર.]

છટીદાર—પ્રોઢ પ્રતાપી, પ્રજાપ્રતિપાળ સુરશેન મહારાજકો
 ઘણી ખમા. આ. આ. આ.

વિદુષક—લડુલાલ વિદુષકકો ઘણી ખમા: આ: આ: આ: આ:

છટીદાર—અરે !! મુખ તારા રાજ કયાં છે !

વિદુષક—(નિચિત્ર ચાળા કરીને) આ અભજન ! દુખે છે
 કે નહીં ? આ દિવસ સમગ્ર ત્રણ મહિના (કાન પ-
 કરીને) દેખ્યા કે !!! એમ કહી વચ્ચે ખસે છે.

રુસ્સેન—કોઈ સત્તા મેં હાજર હૈ કે ? (એટલે સિપાઈ
 હાજર થાય છે.

કવિતા.

સુરસેન--પ્રધાન નારે દીસે સભા માંહી; તેનું શું છે ?

કારણ મારા ભાઈ.

સિપાઈ--એમને ઘેર લગ્ન રાજા મારા; નથી આવ્યા પ્રધાન તમારા.

સુરસેન--જલદો જઈને ખોલાવી લાવ્ય; ધણું ઉતાવળનું છે કામ.

સિપાઈ--રાજા આજ્ઞા શિર ઉઠાવું; સત્વર જઈને ખોલાવી લાવું.

(એમ કહી સિપાઈ તેડવા જાય છે. ને પ્રધાનજી પાછળથી આવે છે.)

પ્રધાનજી--નેક નજર રખીયો ખુદાવિદ સુરસેન મહારાજ.

(એમ કહી પોતાના આસનપર બેસે છે.)

વિદુષક--(આગળ આવીને) જા જા ભાઈઓ આતે કેવો

અફલનો કાન દીસે છે કે અમને મુંડીને રેલા બે

કા છે તેમની પાશે નેક નજર રખાવે છે. તે કરતાં

મને કીધું હોતતો સારૂ. કે જોઈ હું તો વેત નજર

રાખત. હોય ભાઈ હોય થોડા ઘણાતો દુનિયામાં

જોઈએ!! યુ. સી. !

સુરસેન--અરે પ્રધાનજી આજ તુમેરો પુત્રાકા લગ્ન હું ઉસકુ

મેં એક હજાર રૂપીયા આંલે કરતા હું.

(પછીથી પ્રધાન આંલે લેઈ રાજાને પધારવાનું

કહી પોતાને મૂલે જાય છે.)

સુરસેન--મારી ગુણિયલ પ્રજા તમારો રાજભિકત પ્રેમજોષ

હું સંતોષ પામુછું. હવે સભા ખરખાસ્ત કરવાનો
વખત યયાથી હું રજા લેઉંછું.

વિદુષક—વેરી વેલ માયડીયર ! જાઓ તમને સુખેથી રજા છે
(સભા ખરખાસ્ત થઈ સૌ પોત પોતાના
સ્થળે ગયા.)

અંક ૨. જો

(શેઠનું ઘરને ત્યાં થતો વીવાહ)

દંતલશેઠ પ્રધાન—અરે ! જોશી મહારાજ તમે નગરમાં સર્વ
ને નોતરાં છ આવીઓ કે ?

જોશી—અરે શેઠ ! એમાંતે કાંઈ બુલ્યા હઈયું. આખું
નગર ક્યારનું એ નચાવી દીધું.

દંતલશેઠ—સાર ત્યારે, પણ રસોઈનો ખખર ઠાટો આ-
જ રાજા જમવા પધારવાના છે.

જોશી—અરે સાહેબ ! રસોઈતો ક્યારનીએ તૈયાર થય છે
એને ૧૮મા વેદના ઘરાકો પણ આવી ચુક્યાં છે.

દંતલશેઠ—બસે મહારાજ, તમે પણ ત્યાં જઈ સર્વેને જ
મારી માનપાનથી ખુશ કરજો એ કામ તમે પડે કરજો.

(એટલામાં ખાહારથી છડીદારનો અવાજ થાય છે તેથી
પ્રધાન સામે જઈ રાજાને પોતાના દિવાનખાનામાં તેડી જ
ય છે ને ત્યાં જમાડી માનપાન આપી રાજાને વિદાય કર્ય એ)

ટલે ઝાડુ કાઢનાર ગોરંભ આવ્યો.)

ગોરંભ--શેઠ. ઝા શેઠ. હું આવ્યો છું.

વિદુષક--અરે પ્રધાનજી ! અમે ૧૮મા વેદના પુરણ ભોમિયા આવ્યા છાએ. સાંભળ્યું કે એ એ એ--

દંતકશેઠ--તાર ! હમણાં મારે કાંમ છે માટે તમે પેલા ઝાટલા ઉપર ખેસો. (એમ કરી પોતે મેહલમાં જાય છે)

વિદુષક--ગોરંભ ઝા ગોરંભ ! જોયું પ્રધાન કેવો પકકો છે અપણને ખેસારી પોતે અગીઆરા ગણીગયો. તેણે બધાને માનપાનથી ખુશી કર્યાને આપણું અપમાન કર્યું વિગેરે ધણી રીતે ચલાવ્યો તેથી ગોરંભ રીસાધને ઘેર ગયોને તેની દાઝ વાળવાનો રસ્તો ખોળી કહાડ્યો.

વિદુષક--પ્રધાનજી ! પેલું પાપતો વચ્ચેથી વિદાય કર્યું માટે હવે મારે વાસ્તે તાકીદ કરો. કારણ કે મારે ઘેર મારી વહુને મંદવાડ ધણો છે. માટે ૧૮ વેદની તૈયારી જલદીકરો.

દંતકશેઠ--પણ અરે મુખ્ય ઘેર મંદવાડ છે ને તું જમવા કેમ આવ્યો છું ?

વિદુષક--ભોગ એ રાંડ મરી જશે તો ખાસડે મારી વળી ફરી પરણીયું પણ વેદતો મુકવાની નથી કારણ કે જ્યારે ત મારા દાદની નાત કરી હતી તે દહાડે જમ્યા હતા તે આજ પાછા મિષ્ટાન મળ્યા છે માટે હવેતો એનો નિસ્સે ધાણ વાળી નાંખુ મારી ખાયલીના સમ સીચું કહું છું.

(અમ કહી શેઠને ખુશી કરે છે અટલે શેઠ જમાડે છે ને પછી પોતાના ઘેર જતો રહે છે.)

અંક ૩ જો.

[રાજાનું દીવાનખાનું ને રાજાને ગોરંભે
ભંભેરવું) બીગેરે

પ્રાતકાળનો સમય થવાને થોડો વખત બાકી છે. ૫ વન પણ મંદમંદ શીતળતાયો વાતો હતો ને છ-૮પર પલંગ ઉપર ખીજાવેલી પુષ્પોની આદરમાયી કુસોની સુગંધી નીકળી રહી હતી આ વખતે રાજા અર્ધ નિદ્રા વશને અર્ધ જાગૃત અવસ્થામાં હોવાથી રાજા પલંગપર આજોડે છે. આ વખતે ગોરંભ વાશીદું વાળવા આવ્યો હતો તે આ વેા લાગ જોઈ સ્વછંદપણે ધીમે સાદે બોલ્યો.

ગોરંભ--આ પ્રમુ આ પ્રધાન કેવો નિરુછે કે જે “રાજાની રાણી સાથે ભોંગવિલાસ ભોગવે છે” (આ સાંભળી રાજા અપકી ઉઠ્યોને બોલ્યો અરે મહારા વહાલા ગોરંભ તું અ. રું બોલ્યો તે મને ફરી અથથી લે ધતી સુધી કહો સંભળાવ.

ગોરંભ--મારા શિરતંજ પુઠાવિંદુ કાંઈ ઉધમાં બોલ્યો

હાઉતો માફ કરજો.

રાજા મનમાં વિચાર કરે છે કે જે દહાડે નજરે દીઠામાં આવે છે તે રાત્રે સ્વપ્નામાં આવે છે. માટે નકરી કાંઈ ગોટા વળેલો જણાય છે એમ જાણી અતિ ક્રોધે ભરાયો, ને તેથી એક ચીઠી લખી સિપાઈને ખોલાવે છે.

સુરસેન--અરે કોઈ હાજર હે કે ?

સિપાઈ--હુકમ કરમાવોએજ નોકર હાજર હે.

સુરસેન--તુમ આ ચીઠી લે કે પ્રધાનજીકું અખીને અખી ભેજદો.

(સિપાઈ સલામ કરી જાય છે)

અંક ૪ થા.

(પ્રધાનની કુંવરીનું સાસરે જવું ને રાજા-

ની ચીઠી વાંચી પ્રધાનને દિલમાં

૨ થવું.) વીગેરે

મણીએન મનમાં વિચાર કરે છે કે અત્યારલગી મારી સખીયો કેમ નથી આવો ને લગ્નકીયાનો તો તેણારી થવા માંડી છે. (એટલામાં તો તેની સખીયો આવી ને પછી

તેને ચોરીમાં લઈગઈએ ને લગ્નકીયા પુરો થયાખાદ તેને
વળાવતી વખતે તેના સખીયો કહે છે.)

(કહું શું નથીએ દુઃખિયો કિથો છે) એ રાગ.

લક્ષીતા--સખીરે અમારો તું સસરે જાયે

જીવ અમારો રહે તુજ માહે સખીરે.

તારું હેત જીલ્લી ન જવાય,

ધરીધરી તે યાદજ આવે. સખીરે.

હાહીગવરો--કહોશ છાંનો હવે વાતો કેને;

વારેવારે પ્યાર મુને સતાવે. સખીરે.

કમળા--જનજ કહેતાં જીવ જાય છે મહારો;

વિયોગનું દુઃખ મુને અતિ થારો સખીરે.

પદ્મ--સાસુસસરાની શેવા કરજે;

સ્વામિનું સુખ ના સુકૃતિ જરાયે સખીરે.

અંખ--સગાંસંખંધી ના જીલ્લી જતો તું;

કાગળ પત્ર લખતી રહેજે. સખીરે.

દંતલશોઠ, ચંદ્રપ્રભાને મણીખેનનો સખીઓ સર્વે તેને વ-
ળાવી પાછા પોતાના ઘર તરફ વળ્યા. જ્યારે દંતલશોઠ ઘેર
આવ્યા ત્યારે રાજની ચીઠી મળી તે વાંચે છે

[સુણો દિલ્લી તંખત ધરનાર) એ રાગ

ધિકધિક તને મુજ પ્રધાન વ્યભીચારી તું કેમ થયોરે.

તેંતો કીધું કેમ અધરિત કામ વ્યભીચારી.

કીચો મુને કેમ વિશ્વાસ ધાત	વ્યભિચારી.
ખોઈ તારા સાત કુળની લાજ	વ્યભિચારી
રાજપુત્રી કહેવાય તારી માત	વ્યભિચારી
ખળીખળીરે જન્મે તારો જાત	વ્યભિચારી
નવ દેખાડોશ હવે તારું મુખ	વ્યભિચારી
નથી જન્મ્યો વણીક કેરી કુખ	વ્યભિચારી.

ચીઠીપુરી વાંચિ રહ્યાખાદ શોક મુઠાં ખાઈ ગયો કેટલી, વા
રે શુદ્ધિ આવા.

તે વારે ગળગળતે અવાજે બોલ્યા.

રામ [ઓખાહરણ]

નથી નથીરે કીધું કામ કર, રાજ રુસે થયા મુજ ઉર,
તેની ભળ હવે નથી જરૂતી, પ્રશા કેમ કરી મારી પર્તી
ટાંણે સુખર્વ રહું શોક સાહી, હૃદય જાય છે હવે ચિરાઈ.
મારા સુખનો છેડો આન્યે, દુઃખનો કુંગર સાથે લાવ્યો.
નથી ખચવા તણા કાંઈ આરો, ચેતરકથી મુજ થશે મારો.
હરુંકેમ હવે હે ઈશા, નથી રસ્તો ખોળે જગદાશા.

વળી ફરી મુઠાંગત થાય છે અટલ અંદ્રપ્રભા દોરી આવે
છે. ને થંડુ પાણી છાટી પવન ઘોળે કેટલી વાર પછી તે શુ
દ્ધિમાં આવે છે.

એક દિવસ પ્રધાન રાજના મેહલ નીચે થઈને જાય છે ત્યારે
ગારંભ નીચે પ્રમાણે બોલ્યો.

રાગ ઉપરનો.—વિદુશક પ્રત્યે.

આપણો સતર આંચો ભાઈ પેસો, ધર્યા જે ચાર એને મેસો,
માટે સામે જ એને પકડવા, એને ના દઈશ પાછો પરવા.
નાળી નાખો આપણી દાઝ, મારી જે ચાર પોઠે લાત;
ફરી વખત નહી આવે આવો, મામે દીક આંચો મુજ સામે.
ઠાટણું કરી હવે એનું નાખું, ફરી અપમાન ન કરે મારું.
ગોરંભનું આવું જે લણું સાંભળી પ્રધાન ચેતો ગયો તેથી.
પોતાને ત્યાં તેને જમવાં તેડ્યો, ને માન પાન આપી ઉપર
થોડો શીરપાવ આપ્યો તેથી ગોરંભ નિચે પ્રમાણે શેઠના
મે આગળ પ્રસ્તાવ કરવા લાગ્યા.

(હાથ વાચરે પાનીને ગમેકા મચાયા.) એ રાગ.
હુંતો શુંરે કરે શેઠ મારા, કર્યા ઘણા મેં દુષિયારા;
આખે અંગે ઉઠે છે હહારા, રી આંચ હાથરે. શુંરે.
હાવ વાળવા અપમાન કરે, મેં જઈ રાજને ભંભેરયો;
ઘાટ નિસ્સે કર્યોતો એવો, રી આંચ હાથરે. શુંરે.
ત્રિદશકે ખહુજ ચડાવી, દવેષ બુદ્ધિ ધણી ઉપજાવી,
તેની મનિ સુઝી મને આવી, રી આંચ હાથરે. શુંરે.
કમે કર્યું છે ઘણું નિચ, તમે માનેને શેઠ અમિત;
ખહું પસ્તાઉછું હવે ચિત્ત રી આંચ હાથરે. શુંરે.
હવે થાય છે ઘણું પસ્તાવું, કો દીન કરીશ ન આંખું;
સોગન ખાઈને નકો જણાવું, રી આંચ હાથરે. શુંરે.
માફ કરજો જરૂર મારા શેઠ, છે માથુ તમે પગની હેઠ;
એટલું કહું છે શેવક ધરી હેત, રી આંચ હાથરે. શુંરે.

(મિત્ર મારા હવે યુગરત્ન હવેકેની મગા હગભરણ.) એ રાગ
 પ્રધાનજી-કુઃખિ નારે થઈશ પ્યારા મારા, તેના રસ્તા છે ઘ-
 ણા ન્યારા.

માટે શોક તું છોડી દેવે, તેના ઉપાય ખતાવુ વુને.

જ્યારે આહુ કાઢવા જાય, ત્યારે મનમાં ખોલજે ત્યાંય;
 રાજા કેવો મુરખ દીશે છે, જમતાં જમતાં આડે ફરે છે.

આ રીતે ખોલોશ એટલે રાજા તને પુછશે, ત્યારે જવાબ
 દેજે કે સાહેબ હું આજ ભવાઈ જોવા ગયો હતો તેથી ઉંઘ-
 માં કાંઈ ખોલ્યો હોઈશ. માટે માફ કરજો એમ કહેજે.

ગોરંભ-ઉપાય સારો શોધ ખતાવ્યો, આલો રસ્તો નોતો જાણ્યો.

એના જોતો ખીજી નહીં પેર, રજાં લેઈ જઈ મુજ ઘેર.

મુખે નિદ્રા તમે શો કરજો, જહાંગે જોલા તેરાવ્યા સમજો.

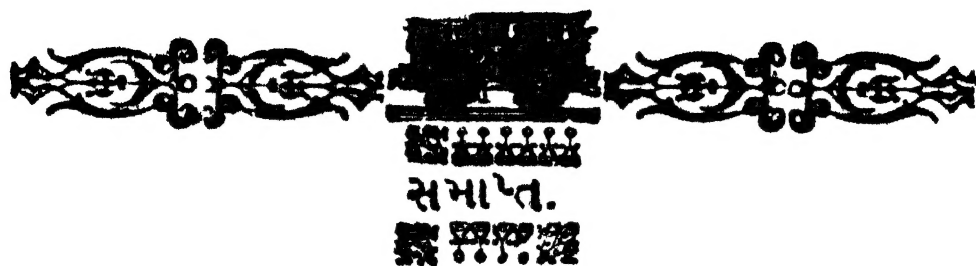
એમ કહી ગોરંભ પોતાના ઘર તં ફરવાને થાયછે. તે જહા-
 નામાં જોલો ઉઠીને દિવાનખાનામાં સાફ કરવા ગયો ત્યાં ધ-
 મેં સાદે ખોલ્યો. કે અરે ! આ રાજા કેવો મુરખ છે કે જે
 જમતાં જમતાં પછુ આડે ફરેછે. ને પોતાની મુખતા પ્રકાશીત કરેછે.

આ શાબ્દ પોતા ઢોંગલા કાનમાં પેરત
 વાર રાજા મનમાં વિચાર કરે છે કે મેં મારા
 જન્મ રામાં આ કામ કર્યું નથી ને આ ગોરંભ આમ કેમ બકે
 છે તેનું કારણ કાંઈપણ ખતોલું હોવું જોઈએ. એવું વિચારતાં
 તેના મનમાં પ્રધાન આવ્યાથી અરે ! “જીવ તું આશુ કહેછો !”
 પછી રાજા પ્રધાન ઉપર ચીઠી લખી સિપાઈને આપેછે તે લેઈ
 સંપાદિ જાયછે.

પ્રધાન—રાજની ચીઠી વાંચીએ તે નીચે મુજબ
 મોહાલે પધારેને રાજ મણીધર મોહાલે પધારે. એ-રાગ
 તુંતો આવજે મુજ પ્રધાન, વેગે વેહેલો આવજે.
 તારી જોડંછું હુંતો વાટ, વેગે વેહેલો આવજે.
 તુંજ વીના પ્યારા માહર, દરબાર રહેશે ખંધ,
 કારભાર ધણા અંધેર ચાલે, પ્રજા આંધે નાહક દંડ.
 જે તું કદાપી નહીં આવેતો, કારભારીયો થશે લંડ
 સોમણ તેલે અંધાર કરી, કરશે રાજ્ય ધખાયાનમઃ વેગે.
 વગર વીચારે મેં કર્યું કુડું કર્મ અંધાર.
 તલપેછે જીવ માહરો, જેમ અંદ્રમાંથી ચક્રેર વેગે
 અકળાયો પછીથી ખહું, સાંભળ મુજ પ્રધાન
 હવે વિમર્યું મન ખહું, જાણ્યો મારો વાંક. વેગે
 તેથી ખન્યોછું રાંકહું સાચવજેતું મારું નાક
 સુર્યા સાળા સિપાઈઓ ચાલે વાળે પ્રજાનો કચ્ચર ઘાણ વેગે
 આ પ્રમાણે ચીઠીવાંચી પ્રધાન પોતાના મનમાં ચિતવવા
 સાગ્યેકે હે જીવ! આ ઈશ્વરની કેવી કૃતી કે જે ધણીમાં "રંક
 ને રાય અને રાયને રંક" સ્થળને જળ અને જળને સ્થળ,
 તથા કીંકરને મેર અને મેરને કીંકર, ખનાવો દેછે માટે હે જીવ!
 રાજ જ્યારે આપણને આ પ્રમાણે ચીઠી લખો મોકલી તેથી
 તે સ્વીકારવી એ આપણી મુખ્ય ફરજ છે, માટે ચાલ સત્વર
 હું રાજ પાસે જઉં [એમ કહી જાય છે. પછી બધા ભેગામ-
 જી સલામ ગાય છે.]

છેવટની--સલામ.

સલામ છે સલામ, શાણા સજ્જનને સલામ,
 સલામ શ્રોતાજનને સલામ, વાંચનારને સલામ.
 આપ વાંચી યા સાંભળીને, લેજો માંહીથી સાર,
 દોસ્તદારોમાં ફેલાવીને, કરજો ખુલ્લું ઉપકાર.
 લઘુ ગ્રંથ રચ્યો અમે, દેશ સુધાર! માટે.
 વાંચક વંદને શ્રુત જડે તો, સુધારી લેજો આપ.

!! જોષી મહારાજનો જોષ !!

વિદુષક—કેમ છે જોશી મહારાજ ?

જોશી—આવ ખરયા વિદુષક.

વિદુષક—મહારાજ આ તમારાં ખાપની પાધડી કેવન
હું રું છે.

જોશી—અરે દિવાના ? એતો દીપણાં હ.

વિદુષક—તારે એ રૂકણાં હે, અરયા મહારાજ અરયા પણ
આ તમારી કાઢમાં ગધેડાના લીંડાજેલું ગોણ ગો-
ળ રું છે ?

જોષી—ઓ હરામખંદા ? એ તો મારો માળા છે.

વિદુષક હેં, હેં, હેં, એ તમારો માળા છે અરેરેરે ત્યારે હું
આ રું ખોલ્યો રામ, રામ, રામ, હરી, હરી, હ-
રી, શંકર, શંકર, શંકર, પ્રહ્લા, પ્રહ્લા, પ્રહ્લા,
આતો ઠીક ના થયું હું તો ખોલતા જુલ્યો.

જોશી—ખરયા તું જુલ્યો તેનો હિપ્પ એકે તું મને ચાર
દહાણ મીઠાવ પાણી ખરાખરું શાક જમાલે
એકલે તારે, તારોખાખરું, તારી માનું, તારા તારી
વહુનું તારા છોકરાનું સરવેનું પતિક સફા !!!

વિદુષક—ઠીક ત્યારે પેહલાં અહીંતો લાડુરાયને ઘપ્પા મુ-

ઠી મારો પછી ખીલ વાત.

તારીખ—તડખુચ.

માહે—ખાંડ

મને—સટરપટર.

લી.

લાલભાઈ મનીયાર

ઈંદરપુરી વાળા.

બાંધુર પુખ્ત

વિષમાં રહેલો માથોગળેલો તે જાણું કુણું
એ જાણની જુદા જાણવાનો આજનાં બદલા
જાણવાની છે મારે જા તે તમારે જાણવાની
જુદાં જાણ લે જાણવા દોરના આજની આ
જિંદગી આવી તમારે જાણની જાણી તેની જીવ
ત કહાત-૦-૨-૮ બેજાણા જાણી છે.

જાણી જાણની જાણ લે જુદા જાણ આજને
જાણ જાણી.

ને જાણ જાણ જાણવાને જાણ છે.
જાણી જાણવાને જાણવાને જાણવાને જાણવાને

જાણવાને જાણવાને જાણવાને જાણવાને
જાણવાને જાણવાને જાણવાને જાણવાને
જાણવાને જાણવાને જાણવાને જાણવાને

જાણવાને જાણવાને જાણવાને જાણવાને

